

ΤΟΝ ΤΟΥΡΚΟ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ ΜΟΝΟ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ:  
Η ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΤΡΙΤΩΝ ΓΙΑ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

# **Νικητής ο Ερντογάν, ψηφίζουν για... αντιπολίτευση**

«Αυτή η προεκλογική εκστρατεία στην Τουρκία δεν είναι τίποτε περισσότερο από σεξ, ψέματα και βιντεοταινίες» σχολιάζει σε άρθρο της η - τουρκικής καταγωγής - βρετανίδα δημοσιογράφος Ασλεϊ Περοκς, μία εβδομάδα πριν από τις βουλευτικές εκλογές της ερχόμενης Κυριακής, 12 Ιουνίου. Και δεν είναι η μόνη που διαπιστώνει ότι στην Τουρκία καταγράφεται «νέο ρεκόρ παρακμής του πολιτικού λόγου», καθώς η εκλογική διαδικασία δείχνει «να έχει χάσει την αθωτητά της». Επιφανείς Τούρκοι αρθρογράφοι, όπως ο Μεχμέτ Άλι Μπιράντ και ο Μεχμί Κορού, επισημαίνουν ότι «η ασχήμια, οι ύβρεις, η παρακμή και η εξαπάτηση» στιγματίζουν την προεκλογική περίοδο «προκαλώντας δυσοισημία στην πολιτική δραστηριότητα». Βαριά λόγια, λίγες ημέρες πριν από το άνοιγμα της κάλπης, που κατά κοινή εκτίμηση θα αναδειξεί τρίτη, συνεχόμενη, φορά νικητή τον Ερντογάν και το ισλαμικό του Κόμμα Δικαιούντς και Ανάπτυξης (AKP). Μια νίκη που δεν θα οφειλεται τόσο στην επικρότηση της πολιτικής διαχείρισης του AKP, όσο στην απουσία ισχυρού αντιπάλου, καθώς τα δύο μεγά-

λα κόμματα της αντιπολίτευσης έχουν στιγματιστεί από σεξουαλικά σκάνδαλα στελεχών τους, από παρασκηνιακές «παρά φύσιν» πολιτικές συμμαχίες και διαπλοκές και από παρακμακά προεκλογικά υποσχεσιολόγια.

Γαργαλιοτικά σεξουαλικά σκάνδαλα και εξοργιστικές κομματικές διαπλοκές δημοσιοποιήθηκαν με βιντεοκασέτες και τηλεφωνικές υποκλοπές, που αναδημόσιευτηκαν στο ίντερνετ - πράξη ξεκάθαρα παράνομη - και οδήγησαν στην παραιτηση<sup>10</sup> της 10 βουλευτών του ακροδεξιού Κόμματος Εθνικιστικού Κινήματος (MHP) και στην εσωκομματική αναστάτωση του φερόμενου ως κεντρο-αριστερού, κεμαλικού Ρεπουντικανικού Λαϊκού Κόμματος (CHP).

Με εξουδετερωμένους τους δύο βασικούς του αντιπάλους, απομένει μόνο το φιλοκουρδικό Κόμιτας Ειρήνης και Δημοκρατίας (BDP) να παρατάσσει τις εκλογικές του δυνάμεις απέναντι στην πολιτική μονοκρατορία του Ερντογάν. Έτσι, σε μια χώρα με περισσότερα από 20 νόμιμα πολιτικά κόμιτα, μόνο τέσσερα μπορούν να υποβάλλονται στην εκλογική δοκιμασία με αντικειμενικές δυνατότητες εισόδου στο τουρκικό Κοι-

νοβούλιο. Ήδη, οι δημοσκοπήσεις δίνουν έως και συντριπτική ήττα των αντιπάλων του ισλαμικού AKP, περιορίζοντας το σαστένς των εκλογών που προαναγγέλλονται περίπου ως τυπική διαδικασία. Πράγματι, για τον Ερντογάν, που δεν δίστασε να σαρχάσει από τα προεκλογικά μπαλκόνια τα σεξουαλικά δρώμενα των πολιτικών του αντιπάλων και μετά να υποσχεθεί τα πάντα στο ενθουσιασμένο ακροατήριό του, η επανεκλογή του είναι σίγουρη, θα ξεπεράσει τον θρίαμβο του 47% του 2007, και ίσως αγγίξει το 50%. Πέρα από τις «δεσμεύσεις» της προεκλογικής υπερβολής, το σίγουρο είναι ότι η μετεκλογική Τουρκία θα προχωρήσει στην ψήφιση νέου Συντάγματος, που θα αντικαταστήσει το Σύνταγμα της χούντας του 1982.

Παρά την αναμενόμενη, διευρυμένη νίκη του ΑΚΡ, είναι πολύ πιθανό να μην συγκεντρωθεί η απόλυτη πλειοψηφία των δύο τρίτων των εδράνων στο Κοινοβούλιο, ώστε να γίνει η συνταγματική αλλαγή χωρίς τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Επίσης, όλα δείχνουν ότι ο Ερντογάν δεν θα είναι ο ίδιος και στην τοίτη θητεία του: έχει ήδη αλλάξει τη φανατική φιλοευρωπαϊκή στάση του σε κάπι

που μοιάζει με ευρωσκεπτικισμό, ενώ επισημαίνεται από πολλές πλευρές ότι και το κόμμα του μεταλλάσσεται από ισλαμικό σε φιλο-ισλαμικό, φλερτάροντας με το κοσμικό κατεστημένο.

Ακόμη και το κουρδικό άνοιγμα της χυβέρωνητος δείχνει να στενεύει, καθώς, ο μεν Ερντογάν υπόσχεται, μέσα στο ίδιο το Ντιγιαρμπακίρ, μεγάλο αναπτυξιακό πρόγραμμα για τις κουρδικές περιοχές της ΝΑ Τουρκίας, όμως την ίδια στιγμή καταγγέλλει συνεργασία του BDP με το αντάρτικο του PKK, και η προεκλογική αυτονομική βία εντείνεται με ξυλοδαρμούς, εκβιασμούς και πογκρόμι κατά Κούρδων πολιτικών και πολιτών. Και συνεπές με το αλήμα της προεκλογικής πολιτικής παρακαμής, το ίντερνετ φιλοξενεί τηλεφωνικές υποκλοπές που δείχνουν συνεργασία Κούρδων του BDP με τους ακροδεξιούς του MHP.

Έτσι, οι εκλογές της 12ης Ιουνίου αντλούν πρόσθετο ενδιαφέρον, από το τι θα συμβεί στην αυτοπολίτευση.

Με (σχεδόν) δεδομένη την τρίτη θητεία Ερντογάν, δεν είναι υπερβολή να πει κανείς ότι οι εκλογές της 12ης Ιουνίου «δεν γίνονται για να αναδείξουν κυβέρνηση, αλλά αντιπολίτευση».

